

KNJIGA O DRVEĆU

*Šta će lišće uraditi? Privezano je
za grane drveta;
samo sebe oplakuje,
kao suza zelena kad kiša pada.*

Pedro Salinas

*Pusti me da ne ozledim ovaj savršen san
nekom mrljom svanuća
ali priveži me mojoj svakodnevnoj noći
što će se još jednom vratiti.*

Emili Dickinson

I

DRVEĆE KOJE NAS NASTANJUJE

SREBRNA MIMOZA

(Zavodljive taštine)

Htela bih da budem žbun u usnulom cvatu
prvi dan novog proleća
svanuće prepuno žutog
zavodljivo zlato ili svileni ćilibar
koji duva kroz njegove grane
i gustim ih mirisom probija.
Htela bih da čarobne latice sipam
uz okreppljujući napitak što želje
pruža i kletve briše
i u suzdržani povetarac pretvara
uragan pohotljivog traga
što otvara njegove sićušne cvetove.
Htela bih da budem blistava i nečujna
gde lišće i vetar proriču
sasvim izvesnu i neizbežnu budućnost
sa dodirod nad kojim trenuci bdiju.

PUSTINJSKI BAGREM

Na pesku sanjalački se rađa,
opružena pod hrastom, jedna stara grana.
Nemoguće je pokazati se hladnim kaktuse
pustinjski i požrtvovana ljubavi senki
koje sanjaju među dugim bodljama,
nedoličnim branama uživanja željnih.
Stablo zna da je sveže, pravi
čuvar ishrane, hranljiva svetlost.
S njenom lepotom samotnjački se rađa
skrivenosemenjača sunca u pustinji,
vazdušasto biće što se hermafroditiski presijava,
dremež svetlosti u noći
koja krstari zavereničkim stomama,
znamenje jedne enigme, srp slomljenih koščica
spasenih sa udaljenih duša,
bezazlena strast puna tuge.

VRBINO BEKSTVO

*Poput slatke jabuke na visokim granama, među najvišim
crveni ona koju skupljači jabuka zaboraviše.
Ma ne, nisu je zaboravili: nisu kadri da je dohvate.*

Sapfo

Ustajanje i gledanje kroz prozor
oplakivanje danas zaklanog stabla.
Varljiva sumaglica
odsustvo mu omeđuje.

Sakrivanje bolnih obrisa
u prostranom pamćenju grana
blagim produžecima
zgaženih snova.

Progon simetričnih isparenja
izopačeni dimnjak uspomena
kojeg su pijane jabuke
uzdigle i iskupile.

Očaravanje žila jednog micelija
pod odjekom pasa koji viču
na tartufe u brendiju
mirišljave poslastice.

Prileći s nogama vernog hrasta
sve prerasta u ogromne godove
izgubljenog lišća
što ga vetar ukrade.

II

POSVEĆENJA U PLAVNIM SENKAMA

U ŠUMI ŽELJE

(Rilke u poslednjoj pesmi Lu Andreas Salome)

*Kad bih dopustila da moje misli vrludaju
ne bih nijednu pronašla.
Posle svega, najbolja je smrt.*

L. A. S.

Ivica mojih dana
šuma za jedan tren.
Iznutra izraste
kao bela rada
ne čupajući latice snova.
Moje želje tuđom rukom
ispisane dok drugu kožu
miluje poput lista sa drveta
koji pada jedne večeri
uskovitlane jeseni.
Život se ponavlja
i hvata bolove
koraka koji napreduju
bojažljivim stazama.
Zalivam korpu s otpadnim papirom
u parku koji prikuplja
spore ispovesti
reči koje kaplju
iz hartije nedužne.

ZAČETAK LOKVANJA

(Gospođa Dalovej uživa u letu)

U bunar u kojem odzvanja
odjek mog usnulog glasa
potapam smirenu ruku.

Nailazim na mirišljava slova
na zračenje savijenog lišća
i razmazujem ga po celom telu.

Sjaj iščekivanja se nameće
a sunce solidarno greje
komade napuklog glasa.

Ispuštam blagi miris u začetku
vremena bez živog blata
neobičan pokret tumaranja.

SEČA JABUKOVOG DRVETA

(Silvija ostaje sama u Devonu)

Dok neumorno lakiram nokte
crvenom bojom u vidu crnog bika
na stolu sklapam krhku slagalicu.

Nikako da uklopim tvoj glas sa mojim očima
tvoje raspukle usne sa mojim rukama
tvoje misli sa svim svojim knjigama.

Pa rasturam već gotovo sklopljeno
naše rasute delove gomilam
i premazujem ih osornom rešenošću.

Stiču tajanstveni smisao
koji me pita koliko traje
boja mojih uspavanih noktiju.

III

POD KROŠNJAMA PAMĆENJA

TEČNE REČI SNOVA

*Esschwebt auch dein Haar überm
Meer mit dem Goldnen Wacholder*
Pol Celan

Misliš da me dobro poznaješ kao ribe
dok živim izgnanstvom mora.
Opisuješ sebe kao jedini ukras
nestrpljive muzike koju pevaš
zagonetna kraljice glasova.

Ako me snaga talasa vuče
do ispucale zemlje mog plača
morali bismo da se pričestimo rečima
izvučenim iz tečnih priča
zbornika nedokučivih tajni
i snova sa zalutalim sećanjima.

*(Izabrala i prevela sa španskog **Silvija Monros-Stojaković**)*